

tillige med et Par Kammerater havde været ude at more sig om Søndagen, var kommen beruset til Kasernen Søndag Aften og var modt beruset ved Staldtjenesten, skulde sættes til at ride en vanskelig Hest og i det hele øves noget strengere end sædvanlig som en Slags Straf for den denforegaaende Aften begaaede Uorden. Her kommer jeg til et andet Punkt, som jeg gerne vil omtale, nemlig dette: Kan en saadan Sekondløjtnant bestemme en saadan Straf? Det har været omtalt en hel Del under Forhørene, hvorvidt det var en Stroppeur eller ikke, som her var foregaaet. Nogle af Mandstabet have ment at kunne opfatte en Samtale mellem Verideren og en af Mandstabet, som om der havde været noget fremme om en Stroppeur, som Løjtnanten havde ment, at der burde gives Folkene paa Grund af den begaaede Uorden, men som Verideren havde meddelt sig. Det er ikke oplyst, at der er blevet givet Folkene en ekstraordinær Øvelse, hværtimod er det udtalt af Løjtnanten for Eksempel, at det dog var heldigt, at Ulykkestilfældet ikke skete under en Stroppeur, fordi det vilde have været sørgeligt, og hans Følelse af Ansvar formodentlig vilde have været større, hvis det havde været under en Stroppeur — Stroppeur vide ærede Medlemmer kaldes en fortsat Øvelse ud over det ordinære som en Slags Straf. Men det, jeg gerne vil komme til, er, at det forekommer mig ikke ganske forfarligt, at en af Hærens yngste Befalingsmænd, en Mand, der rimeligvis er yngre end hele det Mandstab, som han kommanderer, skal have Ret til at itende sit Mandstabs en saadan Straf. Jeg kan forstaa, at naar en Officer blive kommanderet ud med en Styrke og er alene med denne, saa maa han have denne store Myndighed over sin Afdeling; men i en Garnisonsby som Aarhus, hvor der er mange højere Officerer, forekommer det mig, at naar der forekommer noget saadant, som at nogle af Mandstabet beruse sig eller deslige, saa maa det ikke være en Sekondløjtnant, men en højere Officer, der idømmer Straffen. Dertil kommer, at dette med Stroppeur er aldeles ubestemt; en fortsat Øvelse kan jo være en ren Bagatel, f. Eks. at en Mand skal ride en halv Times Tid længere; men en fortsat Øvelse kan ogsaa være en af de strengeste Straffe, der kan gives. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa at saa oplyst, hvorvidt en saadan Sekondløjtnants Myndighed gaar i saa Henseende. Desuden ser det ud til, at de ikke blot have Ret til at give den, der har forset sig, men hele Afdelingen en saadan Straf. Det fore-

kommer os civile Folk at være en ganske forunderlig Retspleje, at en hel Afdeling kan blive straffet, fordi et Par enkelte have begaaet en mindre Forseelse; for andet kan man dog ikke kalde det, at de en Søndag have druffet lidt for meget. Det har jo virkelig været Genstand for Undersøgelse i Forhørene, om det har været en Stroppeur eller ikke, men paa en ganske forunderlig Maade, idet hver evige Mand under Forhørene er bleven adspurgt, om Øvelsen den Dag var særlig anstrengende, og dertil har Mandstabet været forstellig, idet nogle sige, at Øvelsen ikke var mere anstrengende end sædvanlig, og andre have ment, at den var temmelig anstrengende. Men hvad der ikke staar et Ord om i Forhørene, er, hvor længe denne Øvelse har været, og det havde dog været den simpleste Sag at Berden at saa oplyst det. Afdelingen kom ind i Ridehuset Kl. 11 Formiddag; have Folkene da siddet til Hest fra Kl. 6—7 om Morgenen, eller vare de nylig komne til Hest? Det oplyser Forhørene ikke det allermindste om. Jeg mener derfor som det Resultat, man maa komme til ved at gennemlæse Forhørene, at kunne konstatere, dels at Spørgsmaalet: om Løjtnanten har brugt Pisten til at knalde med, medens Hesten var uskyldig, er ikke tilstrækkelig oplyst, og tillige fremgaar det, at de unge Løjtnanter have en større Raadighed over deres Mandstabs, end det forekommer mig tilbørligt under Forhold, hvor ældre og mere modne Officerer burde og kunde være til Stede. — Endnu har jeg kun at omtale, at Ministeriet ligesom i Fjor har meddelt en hel Del Oplysninger, som findes i Betænkningen under Nr. 183 om Hærens Remontering. Jeg tror, at disse Oplysninger i Forbindelse med, hvad der ogsaa ad anden Vej er oplyst af Krigsministeriet desangaaende, ville have betydelig Interesse for Opdrættene, idet der haade opgives, hvor mange Heste der er købt, hvor de ere købte, hvad de koste, deres Alder og Størrelse, og hvor længe de ere brugte; men det er et altsor specielt Spørgsmaal at komme ind paa her. Jeg vil blot gerne i Almindelighed sige, at de Oplysninger, her ere komne, forekomme mig at gaa i den Retning, at det vil være vanskeligt at skaffe en Remontering her i Landet, hvis man til Kavalleriet bestemt fordrer den Slags Heste, som købes nu. Jeg har set disse Heste, og jeg kan ikke tro andet, end at enhver Landmand vil være ængstelig for at opdrætte den Slags Dyr. For at Opdræt skal kunne betale sig, maa man ikke blot kunne sælge det bedste af Opdrættet for en god Pris, men man maa ogsaa have god Anvendelse